

რედაქცია

ბელის-მწერა
დროების უსანი:
9 მან. ხმის თვისა . . . 3 მან.
5 მან. გრთის თვისა . . . 1 მან.

ფრონტი

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათის გარდა

უსანი განცხადებისა

დღის მსოფლიო, ხოლო 1 კმ., ხოლო მთავრობის
სახელს წარმოადგენს. ნაგებობების განსაზღვრების
შე შეუძლია:
თუ საჭიროება მოითხოვს, რედაქცია განსჯის
და შეამოწმებს დასაბუთებულ გამოცხადებებს.
შეუძლია წერილს რედაქცია უსანი განცხადებების
აქტობა.
განცხადებისათვის დასაბუთებულს, დუბლს და სხვ
გვებზე.
ქუთაისში განცხადება მიიღება. ჭილაძის წიგნის
დასაბუთება.

ბელის-მწერა
დროების უსანი:
9 მან. ხმის თვისა . . . 3 მან.
5 მან. გრთის თვისა . . . 1 მან.

ტელეგრაფი

ტელეგრაფი
ტელეგრაფის სააგენტო
ტელეგრაფი, 4 მაისი. გასული კვირის
შედეგად, უძღვეს მთავრობამ
ტელეგრაფი, რომ შავს ზღვასზე
ტელეგრაფი ხმაელდები გაიხიანსა.

ბანკის კრება, 1 მაისი.

ბანკის კრება, 1 მაისი.
ბანკის კრება, 1 მაისი.
ბანკის კრება, 1 მაისი.

ბანკის კრება, 6 მაისი.

ბანკის კრება, 6 მაისი.
ბანკის კრება, 6 მაისი.
ბანკის კრება, 6 მაისი.

(ზემლეფრომით), რომელიც ხელს მოუ-
მართავს მამულის დაგირაფების მსურ-
ველთ, მიწის გაუზომავს, პლანს აუ-
ლებს და სხვა საბუთებს უზოენისო.
თავის წინადადების საფუძვლიანობის
დასამტკიცებლად ბ. თულაშვილმა
მოიყვანა მაგალითი ქართლელ აზნაუ-
რების ტატიშვილებისა, რომელთაც
თავიანთ მამულის დაგირაფება უნდო-
დათ ჩვენს ბანკში, მაგრამ ფული
ვერ მიიღეს, სხვათა შორის იმიტო-
მით, რომ ამათი მამული ბევრთად არ
იყო გაზომილი, დაახლოებით იყო
ნაჩვენები მამულის სივრცით.

ტატიშვილების გვარის ხსენებამ
ჩოჩქოლი აღძრა საზოგადოებაში: რო-
გორც ამას წინათაც იყო ჩვენს გა-
ზეთში მოხსენებული, ამ ტატიშვი-
ლების საქმეზე იყვნენ დაფუძნებულ-
ნი ყველა მოწინააღმდეგენი ბანკის
თავსმჯდომარის თ. ილ. შავჭავჭავაძისა;
ამბობდნენ: იმის ამორჩევა, გაშვება
ან გათეთრება იმაზედ არის დამოკი-
ლებული, თუ როგორ იმართლებს ამ
ტატიშვილების საქმეში თავსაო.

წამოდგა ერთი ტატიშვილთაგანი
და სთქვა, რომ ჩემი საქმის თაობაზედ
მე მსურს რამდენიმე სიტყვა მოვანსე-
ნე საზოგადოებასაო.

ბანკის გამგეობის თავსმჯდომარემ
თ. ილ. შავჭავჭავაძემ სთხოვა იმას,
დრომდინ მოეთმინა თავის საჩივრას
განცხადებას; ჯერ ბ. თულაშვილის
წინადადება გვიძვეს წინ განსახილვე-
ლათაო და როცა ამზედ გავათავებთ
სჯას, თქვენ რო არაფერი სთქვათ
თქვენს საქმეზე, თვითონ გამგეობა
სთხოვს კრების თავსმჯდომარეს, რომ
ეს საქმეც იყოს დღეს აქ განხილული

— მაი თუ მომიკლეს! ღაიკრა მუხ-
ლებზედ ხელი აბამ და ორნივ ახა-
ნაგები სირბილით წაიღენ იმ მხა-
რისაკენ, სადაც რამდენიმე წუთს წი-
ნათ სისხლის ღერა მოხდა.

ისინი მიბრუნდნენ გულის ხეთქით
რადგანაც ეშინოდათ, რომ იაგო ან
არ დაეჭრათ, ან არ მოეკლათ.

აბაძას მოაგონდა იაგოს სისუსტე
და მაშინ მოიახრა რომ შესაძლებ-
ლი იყო იმას ისე შემოჰყოლოდა გულს
და ამიტომ მოშორებოდა იმათ. თუმცა
ეს მოაზრება აბაძას ამშვიდებდა ერთის
მხრით, მაგრამ მეორე მხრით უფრო
შემაწუხებდებოდა ფიქრებმა გაურბინეს
თავში:

— ახლა რომ იქ მოასწრონ და
დაიჭირონ, რაილა მეშველებს?

— იმ ურჯულოებმაც დროილი
შექმნეს, დაუმატა თორღამ.

— ნეტავ ისინიც არ გაგვეშვა და

და ყველასთვის აშკარად გამოცხადე-
ბული.

ბევრი არ ულაპარაკიანთ ბ. თუ-
ლაშვილის წინადადებაზედ: ბ. დ. მ.
ნიფიანის ავტორიტეტულ ორი სიტ-
ყვა და თ. ი. შ. შავჭავჭავაძის აგრეთვე
მოკლე შენიშვნა საკმაო იყო ამ წი-
ნადადების საუკუნოდ დასამარხად.
მართი და მეორეც იმ საფუძველზე
იღვნენ, რომ ჩვენგან ამორჩეული და
დანიშნული ზემლეფრომი ამ საქმეში
ვერაფერს სამსახურს ვერ გაუწევს
ვერც ბანკსა და ვერც იმ შემამუ-
ლებს, რომელთაც ჩვენს ბანკში მა-
მულის დაგირაფება ჰსურთო. ამ ზემ-
ლეფრომის მოქმედებას, იმის გაზომას
არავითარი მნიშვნელობა არ ექნება
ბირჟისა და იმ პირებისათვის, რომელ-
ნიც ჩვენს გირავნობის ფურცლებს
იძენენ, რომელთაც ოფიციალური,
ნამდვილი საბუთები და პლანები ეჭი-
რებათ იმაში დასარწმუნებლად, რომ
ბანკში დაგირაფებული მამულები კარგს
გირაოს, ნამდვილ გარანტიას შეად-
გენს გირავნობის ფურცლისათვის და
სხვ.

ბრძანებამ საფუძვლიანად აღმოაჩინა
ბ. თ. შავჭავჭავაძის საბუთები
და მოსაზრება, და თითქმის ერთხმად
უკუაგლო ბ. თულაშვილის წინადადე-
ბა.

ახლა ტატიშვილების საქმე.

წინ წამოდგა ბ. კ. ტატიშვილი
და თითქმის ორატორულს ხელოვნ-
ებით, დალაგებით და გარკვევით და-
იწყო თავის საქმის მოთხრობა.

მოკლედ მოვიყვანთ შინაარსს რო-
გორც ამის სიტყვისას, აგრეთვე იმ
მართლა მშვენიერს და ლოგიკით საე-

მოგვეკლა. ჯაფრით წარმოსთქვა აბა-
ბამ.

— ლომისა შეგვეწვიეს! მისცა
იმედი თორღამ.

ისინი მივიდნენ იმ ადგილას
და ჩქარა იპოვნეს გულ-შემოყრილი
იაგო, რომელიც თორღამ წამოიკიდა
და გასწიეს ჩქარის სიარულით თავის
გზაზედ.

საღდათები რომლებიც გადაჩნენ
და გაიქცნენ ყვირილით და რომლებ-
ბისაც ისე ეშინოდათ აბაძას და იმის
ამხანაგს მიმალულიყვნენ ბუჩქებში
და ცახცახით, გულ-გახეთქილები გა-
თენებას ელოდნენ.

როდესაც ყველაფერი დამშვიდდა,
განთიადის სიომ დაჰკრა, ისინი წყნ-
რა და სიფთხილით გამოძვინდნენ თა-
ვიანთის სამალიდგან, გახედეს იმ
ალაგს საიდგანაც ისე გულ-გახეთქი-
ლები გამოიქცნენ და დაინახეს თავის
სამი ამხანაგი, რომელთათვისაც სიკვ-

სე სიტყვისას, რომელიც ამ საქმის
შესახებ წარმოსთქვა ბანკის გამგეო-
ბის თავსმჯდომარემ თ. ი. შ. შავჭავ-
ჭავაძემ.

როცა მამულის დაგირაფება განვი-
ზრახე, ჯერ პირველად ბანკში მოვე-
ლი, ეთხოვე დარიგება მოეცათ—თუ
როგორ უნდა მოვექცეულიყავი, რა
საბუთები უნდა წარმედგინა და სხვ.,
რომ დაბრკოლება არ მქონოდა სე-
სხის აღებაში. მართმა წვერთაგანმა
ბანკის გამგეობისა მომცა ყოველგე-
რი დარიგება და მეც ამ დარიგების
თანხმად მოვიქცე, და წარადგინე
საბუთები და პლანები, ჯერ მითხრეს,
ამ საბუთებით სესხს მიიღებ, კრედიტ-
ნი კანცელარიაში მიეწერთ, გირა-
ვნობის ფურცლები მოგივია და მოგ-
ცემთო. ცოტა ხანს შემდეგ კიდევ
შევიარე ბანკში; მითხრეს: თქვენი მა-
მული სადაგო მამული ყოფილა, სა-
სამართლოს განაჩენი და ან სხვა რამ
საბუთი უნდა წარმოადგინო, რომ
ამ მამულზე არავითარი დაფა არ არი-
სო. თუმცა ეს ამბავი ქუჩაზე გაგო-
ნილ ჭორზე იყო დამყარებული, მაგ-
რამ მე მათს წაუყლო, კარს
მართლობაში და წარუდგინე მოთ-
ხოვნილი საბუთი. მაგრამ არც ამით
დაკმაყოფილდნენ: გაყოფის ქალღი
წარმოადგინე, —ესეც შეუსრულიე.
არც ამით დაკმაყოფილდნენ. ბოლოს
გამომიხადეს, რომ არამცა-და-არამც
თქვენ ბანკიდან ფულს ვერ მოგცემ-
თო. ზედამხედველ ქამიტეტში შევი-
ტანე საჩივარი. ქამიტეტმა მისწერა
გამგეობას, რომ მოეცათ ჩემთვის ფუ-
ლი. გამგეობამ მაინც კიდევ არ ინე-
ბა. ახლა მიხდა შევრტყო—რად და-

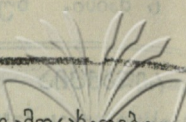
დილს სახე დაეპრანქა და გულ-აღმა
ეყარნენ.

ისინი წყნარად მივიდნენ, აიღეს
თავ-თავიანთ თოფები, რომლებიც
იქვე ეყარა და დაფიქრდნენ თავიანთ
მდგომარეობაზედ. იმათგან არც ამხა-
ნაგების შებრალებდა, არც სხვა რომე-
ლიმე კაცობრიული გრძნობა. იმათ
შინოდათ თავისი უფრო-
სისა, რომელიც უეჭველად გადახდე-
ვინებდა აქამდინ სიჩუმიდთინ.

— რა ექნათ? სთქვა ერთმა.

— ნაჩაღნიკი როზგით ტყავს გა-
გვადრობს, სულს ამოგვართმევს! ღა-
ლონებით უპასუხა მეორემ.

ბარგა ლაპარაკისა და ფიქრის შემ-
დეგ, რომელიც მართო იმათ პირად
საქმეს შეეხებოდა, იმათ გადაწყვიტეს,
რომ გაისერიან თოფებს; გაიქცვიან
ციხეში და მოიგონებენ, ვითომც
მთელი ჯარი დაეცა, გატყნეს ციხე და
პყრობილები წაიყვანეს. იმათ ორი

მაიმედა ჯერ გამგობამ, რომ სესხ მოკვეთო და მერე რატომ არ მომცა? რად შემწყვანა ამდენ ხარჯში? რად მიმიყვანა იქამდინ, რომ იძულებული ვიყავ მერაზ მარტანოვის ბანკიდან ოცი თუმანი მესესხნა, თუმანი თვეში აბაზად, და ისე გავსულიყავ ძალაქიდავ? რად დამაკარგინა ტყუილ-უბრალოდ ამდენი დრო? რად მწვალა? სხვებს თუ აძლევენ იმ გვარი საბუთებით სესხს, რა გვრიც მე წარუდგინე, რატომ მე არ მომცეს?

თ. ილ. ჭკვეჭკვემ თავის სიტყვა იმითი დაიწყო, რომ ყველაფერს ვიტყვი, რაც სათქმელი მაქვს ამ საგნის შესახებ და თუ ვისმესთვის ზოგიერთი ჩემი სიტყვები საწყენი დარჩეს, ნურას უკაცრავად ამ თავითვე ბოღის ვინდო.

შემდეგ თითო თითოდ და ცალკე-ცალკე შეუდგა ბ. ტატიშვილის მოთხოვნისა და იმისაგან მოყვანილ ფაქტების დარღვევას. საზოგადოება სულ განაბული ისმენდა იმის დარბაისლურ, მკვერ-მეტყველურ ქართულს და იმის ალღელებს-თანავე თითონაც მღელვარებაში მოდიოდა.

შმათერესი საბუთები იმისი იყო შემდეგი: ბ. ტატიშვილები ისე არ მოიქცნენ, როგორ ჩვენ ვურჩით; იმათ ის დოკუმენტები არ წარმოადგინათ, რომელიც ჩვენ ვუთხართო. მართალია, პირველად დაფირდით ფულის მიცემას; მართალია, იმისთვის გირავნობის ფურცლებიც დაეიბარეთ და მივიმასჯე თბარგლეთ, მტრმა როცა დოკუმენტები წარმოადგინა და დავრწმუნდით, რომ ეს დოკუმენტები ჯეროვანად არ უვებდნენ ბანკს პასუხს, უარი ვუთხართო. მკრი დოკუმენტი ვიცანით ჩვენ უმართებულოთ: ერთი გაყოფის ქალაღი, რომელზედაც ვილაც ერთ კერძო პირს ჰქონდა ხელი მოწერილი, რომ ამა-და-ამ ტატიშვილებს მამულები გაუყავით; მეორე დოკუმენტი კიდეც უფრო სა-

მარჯვე სროლით, მტრებს მოუკლეს ორი კაცი, მაგრამ იმათ დახოცილები თან წაიღეს და შეშინებულები გააქციეს.

— პერე ხომ წყალობასაც მოგცემენ! სიამოვნების ღიმილით წარმოსთქვა ერთმა.

როგორცა სთქვეს ისეც მოიქცნენ. მსროლეს თოფები და გაიქცნენ ღრილით ცხისკენ.

მოისმა ბარაბნების ხმა, რომელზედაც განგაშს სცემდნენ და ტკბილის ძილიდან გამოღვიძებული ციხის უფროსი, თმა გაწვილი და ფეხშიშველი გამოვარდა გარედ.

— რა ანბავია? შეშინებულის ხმით დაიძახა იმან.

— რა მოგახსენოთ, თოფები გაცვივდა. შპასუხა კარებთან მღვამემა ყარაულმა.

სალდათები გამობრუნდნენ, ეზაში იკეთებდნენ თავიანთ სამკაულს, რადგან შეჭურვა შინ ვერ მოესწროთ.

წარმოუთქმელი არეულობა იყო, მით უფრო, რომ ჯერ არაეინ იყო-

ექვოდ გვეჩვენა: ამ დოკუმენტზე დაწერილებით ლაპარაკი აქ საჭიროდ არ მიმაჩნია, რადგან ყველაფერი რომ გამოაშკარავდეს, შეიძლება. ამას ტატიანთათვის არა-სასიამო კული გამოვბას ამ საქმეს; ვიტყვი მხოლოდ რომ ამ დოკუმენტში, საცა სიტყვებით ვწერა რუსულად **тысячу десятинъ**, სიტყვის (ტისიასიუ-ს სხვა მგლნიტ და სხვა კალმით ჩაწერილი იყო რიცხვი 2. ამ გარემოებამ ექვეში შეგვიყვანა ჩვენ, ექვეში შეიყვანა თვით ზედამხედველი კომიტეტიც და ჰკითხეთ ამ კომიტეტის თავმჯდომარეს პატივცემულ პ. მ. მამაციას, რომელიც ყველა ქართველისათვის გულ-შემატკივარია—ურჩია იმან ტატიანთ, რომ წაეღოთ უკანვე ეს ქალაღი თუ არა?

ქ. გ. მამაცაღი და სხვა წევრნი კომიტეტისა, ბ. ვ. თულაშვილიც ერთხმად აცხადებდნენ, რომ ეს ქალაღი მართლა საეჭვო იყო და ურჩიეს ტატიშვილებს იმის უკან წაღება.

— რიცა შეენება ზედამხედველ კომიტეტის მოწერილობასო, განაგრძო ბანკის მამგობის თავმჯდომარემ, რომ ჩვენ მიეცეთ სესხი ბბ. ტატიშვილებს, ეს მართალია: ბ. ტატიშვილმა, წესდების წინააღმდეგ, პირ-და-პირ ზედამხედველ კომიტეტში, და არა ჩვენის ე. ი. გამგეობის საშუალებით, წარადგინა საჩივარი და ამ კომიტეტმა მოგვწერა, რომ დაეკმაყოფილოთ ბ. ტატიანთ საჩივარი. მაგრამ ჩვენ ვერ დაეკმაყოფილებთ ეს მოთხოვნისა კომიტეტისა და ვერ დაეკმაყოფილებთ იმითომ, რომ იმას უფლება არ ჰქონდა ამ საქმეში გარეგნისა. სესხის გაცემაში ჩვენ ვართ პასუხის მაგებელი, ეს მართა ჩვენი საქმეა და არა ზედამხედველ კომიტეტს არავითარი უფლება არა აქვს ძალა დავატანოს და გვითხრას—უეჭველად ამა-და-ამის მიეციოთ ფული და იმას ნუ მისცემთო. ზედამხ. კომიტეტს შეუძ-

და რა ანბავია, ან ვისთან ექნებოდათ საქმე.

ამ დროს შემოკვივდნენ ის სალდათები, რომელთაც ისეთი არეულება მოახდინეს თავიანთის თავის დასაცველად. ისინი მივიდნენ პირ-და-პირ ნაზარნიკთან.

— რა ანბავია? შორიდგანვე დაუძახა იმან.

— მტერი გამოჩნდა, თქვენო მაღალკეთილშობილებავ!

შფროსი დაიფანტა, თმა უფრო აებურძენა.

— შინ მტერი? სად? როგორ? პრევით იკითხა იმან.

— ციხეს დაეცნენ, გატეხეს, ტუსაღები წაიყვანეს.

— რას მეუბნებიან? ბულ-გახეთქით წამოიძახა აფიცრმა, რომელსაც პირისახე დაუმახინჯა შიშმა.

— სამი სალდათი მოგვიკლეს, ჩვენც ორი მოკალით, მაგრამ დახოცილები თან წაიღეს და თითონაც გაიქცნენ.

რა რომ სიტყვა გაიქცნენ გაიგონა და დაინახა, რომ იმის სიცოცხლის

ლიან გვიბრძანოს ეს, შეუძლიან სამართალში მიგვეცეს, მაგრამ არც იმას და არც არავითარ ძალას არ შეუძლიან ჩვენი სინდისის და შეხედულობის წინააღმდეგ ჩავადინოს რომელიმე საქმე, რომელიც პირ-და-პირ ჩვენს მოვალეობას შეადგენს!

ბი, ეს არის ამ საქმის გარემოება. თუ ჩვენ მომეტებული სიფრთხილისათვის ვასაკიცხავი ვართ, თუ თქვენ ვინდათ, რომ უკანონო და უმართებულო საბუთებით მიიღოთ მამულები გირათ და გაცეთ სესხი,—თქვენ შეგიძლიანთ ვაზოსცვალოთ ახლანდელი წესდება ბანკისა და ამ დამღუპელ წესდების აღსრულება სხვა პირებს მანდოთ, სხვა გამგეობას და ჩვენ კი მაგ საქმე ვერ ვიკისრებთ...

ასე გაათავა თავის სიტყვა თ. ი. შავჭავჭავი და ამ სიტყვამ რომლისაც ჩვენ აქ მხოლოდ მოკლე შინაარსი მოვიყვანეთ, დიდი აღტაცება და ხანგრძლივი ტაშის-კრა აღძრა თითქმის მთელს საზოგადოებაში. ამ სიტყვის შემდეგ, ბანკის გამგეობის მომხრეებს თითქოს რაღაც მძიმე ლოდი მოშორდათ გულიდან, დაიშვიდეს გული და დარწმუნებული იყვნენ, რომ ამ კენჭის-ყრაში აუცილებელი გამარჯვება უეჭველად ბ. შავჭავჭავს დარჩებაო.

დღიური

მზის დაბნელების მოუთმენელად მოძლოდნენ დღეს დილით ჰქონდათ საშუალება დაეკმაყოფილებინათ თავიანთი ცნობის-მოყვარეობა...

შბრალო გამურულის შუშის ნატხით შეიარაღებულს ადვილათ შეეძლო შეენიშნა შავი სარტყელი, რომელიც ვიწროთ შემოდო მარჯვის მხრით ჩვენს განმაცხოველებულს მხეს. ის იყო სწორეთ იმ დროს, რომელიც უკვე გამოანგარიშებული იყო ცის მოვლინებების მცოდნე პირების

ალარავინ ერჩოდა, გული მოეცა, მაგრამ შინც პირველი იმის ფიქრი იყო პირადი საქმე.

— შინც პასუხის-გებაში მიმცემენ! ლიძახა იმან და წაიგოლო თმებში ხელი.

ის შებრუნდა შინ, ჩაცვა საჩქაროდ და გასწია სალდათებით და კიდევ ერთის იქ მყოფის უფროსით ბრძოლის ველზედ.

იქ მივიდნენ, ნახეს დახოცილი რუსები, ნახეს ციხის განსწილი კედელი და შეიტყეს იაგოს გაქცევა, რომელიც ყველაზედ მეტად ეწყინა მშპანებელს.

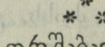
ციხის უფროსმა, ერთი აფიცრით და რომდნიმე სალდათი გამოუყენა გაქცეულებს, რომელთ რიცხვიც ას ორმოც-და-ათს კაცს უნდა გადასჭარბებოდა სალდათებისგან მოტანილის ცნობით; თითონ-კი დაბრუნდა ციხეში სადაც სასტიკი გამოძიება უნდა მოეხდინა.

ამ ხანში იაგო თავის ამხანაგებმა გაიყვანეს ერთი მთის სერზედ, სადაც

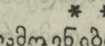
შემწვობით გამოცხადებული გამოიშინა—საწავრღვრეებში მოხუცი დროილიმ დაწავსებულნი დაგმტვირთა ადვილად შენიშნაედა, იმავე უბრაოლის შემწვობით, თვითონ სიბოროლის მოძრაობას მარცხენა მხრით მიმავალს. წილად არ ჩგებია ჩვენ მხარეს სრული მზის დაბნელობა როგორც ყოფილა ადრე; გამოიშინებულნი იყო, რომ დაიფრთხილებინათ მზის მთელი სიმგრგელის რვა მეტი (0,8) ნაწილიო.

დაბნელების დაწყება და აგრეთვე გაათავება ნამდვილათ გამოცხადების თანახმად აღსრულდა: უკანონო კვალი სიბნელისა მოშორებულს თორმეტის საათის ოც-და-ცხთ მინუტს.

მთელი ქალაქი გამურულის შუშებით შესცქეროდა მხეს დარწმუნებულებით და მეტნიერების სიბეჯითეში და უცდომელობაში...

შავილილ ორშაბათს, 3 მაისს, ქალაქის შიგნით ბ. ა. ს. მატონოვამ ჩამდნიმე სიტყვა წარმოთქვა ქალაქის რჩევის სხლომაზედ ახლად მიღებულ ბატონის შეილის მადგულ შესახებ და ამასთანავე წინააღმდეგის კა რჩევას, მიცვალებულის და ბატონის რძალს მარიაშს მთელი ქალაქის ხალხის სახელობით გამოუცხადოთ თანაგრძობითი და მწუკრებითი გრძობა იმ მძიმე უბედურებებზედ, რომელიც იმას ეწვიათო. ქალაქის რჩევა ერთ-ხმად დათანხმდა წინადადებაზედ და მიცვალებულს ღრმა პატივისცემის ნიშნად ყველმანს ეხსენა წამოდგნენ.

ღიდის სიამოვნებით ვბეჭდეთ, რომ წლევედელი თავდაზნაურთა აქტიური კრება ჩვეულებრივის გულგლოზობით და დაუდევრობით არ დადება თავის მოვალეობისა და უფლების შესრულებას: როგორც გვესმის და ვიცით, ამ ვამად ჩვენს ძალა-

მოაგროვეს ძველი ბალახი, ზედ დააფარეს ნაბადი და იმაზედ დაწვეს დასუსტებული...

იაგოს, რომელიც დაეღალა სრულს, მოუსვენებლობას და წაღსულის ცხოვრებას, ეძინა როგორც მკედარს. იმისი ამხანაგები-კი საღივროზრუნვას შესდგომოდნენ და ირმზედ სანადიროთ წასულიყვნენ.

მსენი ამ მღვამარეობაში იყვნენ როდესაც განრისხებული ციხის უფროსი შევიდა სწორედ იმ მოხუცისა რომელიც იაგოსთან იყო დამწყვეტილი.

ამათ შესვლაზედ მოხუცი, რომელიც ჩაღაზედ იწეა, გადაბრუნდა თვალები მოარდა შესულს.

— შენ ვი! არ გესმის, ვინ შევიდა? დაუყვირა უფროსმა და ღრმბრიალა თვალები.

მოხუცმა ხმა არ გასცა. — არ გესმის? ბაუშეორა უფროსმა. — მესმის, უპასუხა პყრობილმა. — მერე უფროსს ვგრე უხებდ...

ქართლ-სახელმწიფოს თვალ-
მხედრობა თითქმის მუდამ შეკრ-
ბილება აქეთ, წინათვე სჯიან და ბა-
ნაშვილები იმ საგნებზე, რომელზედაც სა-
ზღვარო კრებებში მოლაპარაკება უნდა
შეწყვეტილი იყოს, რომელთაგანაც უნდა
გადაწყვიტონ ყოველი განსა-
ზღვრული საქმე და რიგიანი, ღირსე-
ული კაცები ამოარჩიონ თავის წარ-
მადგენლებად.

მა კარგი მაგალითია და ვისურვებთ,
რომ კვლავაც ასე მოქცეულ იყოს
თავდაზნაურობა და იმერეთის
დასაზნაურობასაც წაებაძოს იმის-
თვის ამ შემთხვევაში.

თავდაზნაურთა კრება თავიანთ
სახელმწიფო საქმეებზე მოსალაპარაკებ-
ლად და წინამძღომლების ამოსარჩე-
ვლად დღეს, ხუთშაბათს, 6 მაისს,
დაწყდება. ამ დღეს ჯერ, ჩვეულებ-
რივად, სიონის სობორიში დაიფიცე-
ვენ თავდაზნაურნი და მერე საქმეს
შეუდგებიან.

ჩვენ შევიტყუეთ, რომ ბ. ტფილი-
სის გუბერნატორს მიუწვევია ჩვენს
ქალაქში ამ ჟამად მაგროვილი თა-
ვდაზნაურთა წინამძღომელნი და
ამოუტყდავები, რომ შემდეგში მმარ-
ტობობა აღარ ჰქონს უნდა და
საბრძანისათვის დანიშნულ ხა-
რებსა. ამ საგანზე, როგორც ვით-
ხარს, სხვათა შორის თავდაზნაურთა
წინამძღომელს კრებაში იქმნება სჯა.

შოთილამ გწვირენ:
„ბუშინ, პირველ მაისობის“ სა-
დღესასწაულოთ დიდ-ძალი ხალხი მო-
ვიდა აქ რკინის გზით სამეგრელოდამ,
იმერეთიდან და ბურილიდან; ცხენოსა-
ნი და ქვეითნი ახლო-მანლო სოფ-
ლებიდანაც ბევრი მოვიდნენ, ასე
რომ დღეს საესეა ქუჩები უცხო სტუ-
დენტებით. ყველას მხიარულობა ეტყო-
და; მორივე სქესის წარმომადგენელი

სიღვე პასუხი არ მიიღო და ამან
უფრო ვააცუცხლა.
— ადექ! დაწყვიტე იმან ერთბა-
შად და შემოჰკრა სილა.
— რად მცემ?... რას მემართლები?
— ადექი მეთქი! ბაუმგორა ნა-
რალიკმა.
— არ შემძილიან, მუხლები დასიე-
ბული მაქვს.
— ააყენეთ! შბრძანა იმან იქ მყოფ
საღდათებს და ისინიც მისცივიდნენ.
— უღმერთო! დახედეთ ჩემს მუხ-
ლებს. შთხრა მოხუცმა და გადმოი-
შვრობა მუხლი, რომელსაც საფარი
შემოგლეჯოდა და ნაფლეთების ქვე-
შიდგან ტიტველა ხორცი გამოსჩინო-
და. მაგრამ, ოჰ ღმერთო! რა ხორცი
იყო?! მამხდარი ცარიელა ტყავი, რომ
შემოვიდა წყალი ჩამდგარიყო და და-
რუბებულს კანი იქამდის დათხელე-
ბოდა, რომ შიგ შუქი გადიოდა.
— მასიებული ფეხი და მუხლი,
კაცებთან მოქერხილს ბორკილს ჩაე-
ჭამა და ხორცი დაფარულიყო იარე-
ბით უწამლობისა და რკინისგან მუ-

ჩაცმულნი არიან სუეთათ და სასია-
მოენოდ, ნაძღვილ სასტუმროთ არიან
განწყობილნი.

დღეს, 1 მაისს, სადილობდნენ და-
სიონობდნენ ბალში და ქუჩებში.
შემდეგ სადილობისა შეიკრიბნენ პარ-
კში და კიდევ გააგდეს ბურთი. მართ-
მხარეს მეგრელობა და მეორე მხარეს
გურულობა ცდილობდნენ ბურთის
თავიანთის გატანას; მეგრელობა ძრი-
ელ ბევრი იყენენ, იყო დიდი ჩოჩ-
ქოლი, ღრილი „ურა“ და „ჭრიქა!“
ღიდის დავიდარბისა, ყვირილისა და
მეცადინეობის შემდეგ ბურთი გაიტა-
ნეს მეგრელებმა, თუმცა დიდ ხანს
კი გაუძლეს გურულებმა, ბურთი არ
დაანებეს. მახარებულმა მეგრელებმა
იყვირეს გურულებს, შარშანდელი
ვალი გარდევინდეთ.

დღე იყო მშვენიერი, ღრუბლიანი
და გრილი. როგორათაც კვლავ, ცოტა
კინკლაობა წელსაც იყო: ხმალ-ხან-
ჯლების ტრიალი და ცემა-ტყება.
მსხვერპლათ კი არაფერ გამოხდარა, მხო-
ლოდ რამდენიმე კაცი სუბუქათ დაი-
ქრნენ; ჯიბვირებმა კი თავიანთი
ხელობა არ დააკლეს: ერთს 1,500
მანეთი ამოაკალეს, მეორეს 300,
მესამეს 30 მანეთი, მეოთხეს 18 მა-
ნეთი, მეხუთეს საათი ძეგვით და მე-
ქისეს კარგი ოყიანი ვეცხლის ქამარი
და მეშვიდეს 700 მანეთის ვექსილი,
სხვებს სხვა-და-სხვა ნივთები აძრეს.

ირაკლი ბატონიშვილს დასაფლა-
ვების თაობაზე რომ გუშინ წინდელს
ჩვენს გაზეთში შენიშნა იყო, იმ შე-
ნიშვნაში ერთი პატარა შეცდომა მო-
გვივიდა: მცხეთაში მწირველი და პა-
ნაშვილის გადამხედველი ეგზარხოსი
კი არა, არხიმანდრიტი მრიგორ ღაღანი
იყო.

ბუშინდელს ნომერში ზედამხედ-
ველ პომიტეტის სიაში ჩვენ შეცდო-
მით დაგვავიწყდა მოგვეხსენებინა თ.

დამ ჩაქმის გამო, ერთს ალაგას ძვა-
ლი გამოეჩინა და ზედ შემხმარი
სისხლი და ჩირქი შესაზიზღ ტალახის
ფერად გარდაქცეოდა. ალაგ-ალაგ
სილურჯე ამტკიცებდა, რომ ამ მდგო-
მარეობას ჩქარა ბოლო უნდა მოეღო
ამ წამებულისთვის.

— შუაკურნო, დახედეთ!.. ძაცო-
ბა აღარ გაქვს?
სალდათებმა ყური არ უგდეს იმის
ლაპარაკს და წამოაგდეს მოხუცი,
რომელიც ტკივილისგან იკლანქებოდა
და ძლიერად იღვა.
— დადექ, დადექ—ძალი კოჭლო-
ბით არ მოკვდება. ტუჩების ღრღნით
უთხრა უფროსმა და დაუწყა ყუ-
რება.

ის უყურობდა დიდხანს, რაღაცა
სიამოვნებით და თითქოს სტკებოდა
მოხუცის მწუხარეობით და ტკივი-
ლით.—უფროსი იგრებდა უღივიშებს.
ხანდისან წარმოსთქვამდა რაღაცა გა-
მოურკვევებლ ხმებს და დრო გამოშ-
ყებით ანძრედა ერთს ფეხს. ბოლოს
შესწყვიტა საჩუქე და ერთბაშათ შე-
უტია.

რაფ. დ. შრისთავი, რომელიც აგრეთ-
ვე ამორჩეულ იქნა ამ პომიტეტის
წევრად.

ქალაქში ბურთობის მოთავენი
გეთხოვენ გამოაცხადოთ, რომ გე-
ლილ კვირას, ბატონისშვილის მიკე-
ლეს მიცვალების გამო, დიდუბეში
ბურთობა არ ყოფილა გამართული
და მოზურთავეებმა გადაწყვიტესო,
რომ არც ორმოცის დღის განმავა-
ლობაში ექმნებათ ეს დროს-გატა-
რებოა.

წერილი რედაქტორთან.

ბ. რედაქტორო! არ შემძლია გა-
ვიჩუმდე და აშკარად არ გამოუცხადო
მადლობა თ. ილ. ჭავჭავაძეს. ორის
მხრით: ერთი იმისთვის, რომ თავ.
ილ. ჭავჭავაძეს, თავის ამხანაგებით
ერთად, ბანკის ინტერესი და სარგებ-
ლობა კეთილ სინიდიისათ დაუცვი-
ათ რამდენათაც უნდა შესაძლებელი ყო-
ფილა და ხელთ საშუალება ჰქონათ.
მითონ ზედამხედველ პომიტეტის
წინამძღვეთაც-კი გამხდარან და უკი-
სრიათ პასუხის ვება, ოღონდ ბანკის
ინტერესი დაეცათ და იმისი სარგებ-
ლობა წარმატებაში მოეყვანათ.

მაგრამ ამ პირველ მოქმედებასათ-
ვის კიდევ იმოდენათ ღირსი არ არის
მადლობისა, რადგან-თაც მეორეს-
თვის; არ არის ღირსი-მეთქი იმიტომ,
რომ პირველში როგორც ილ. ჭავ-
ჭავაძე, აგრეთვე იმისი ამხანაგი, ბან-
კის დირექტორები, იქ აღსრულებდნენ
თავიანთ მოვალეობას და მაშასადამე
კაცისგან თავისი ვალის ასრულება
კიდევ ისეთი ღირსება არ არის, რომ-
ლისთვისაც მეტის-მეტს აღტაცებაში
უნდა მოვიდეთ.

მადლობის და გულითადი თანა-
გრძობის ღირსი ილ. ჭავჭავაძე იმის-
თვის არის, რომ იმან ისე ღირსულად
დაგვიმტკიცა უმანკოება იმ ცილის-

— სად არის იაგო?
მოხუცმა გაკვირვებულის თვალით
შეხედა, რადგანაც ვერ გაეგო რასა
ჰკითხამდნენ.
— რას დაგიტყუებთ თვალები? მი-
პასუხე, რა იქმნა იაგო?
— იაგო?! ძიღვე ვერ გამოერკვია
მოხუცს, რასა ჰკითხამდნენ.
— ჰო, იაგო!
— იაგო თქვენ წაიყვანეთ! მიუ-
მოჰკალით, სხვა რას უზამდით. რაი
გამოგივით ხელიდგან?
— ნუ ეშვაკობ, მაგით ვერ მომა-
ტყუებ.
— მე არ ვეშვაკობ, მართალს გე-
უბნები.
— ს.დ გაიქცა, ან ვინ უშველა?
— ბაიქცა?! მღელღარებით წარ-
მოსთქვა მოხუცმა და ცოტა სიჩუმის
შემდეგ დაუმატა. — ღმერთმა ხელი
მოუმართას თუ გაიქცა.
— შენ ხომ იცოდი, რომ გაიქ-
ცოდა? შეტყველია გეტყოდა?
— არ ვიცოდი და არც უთქვამს.
— სტყუი!

წამებაში, რომელსაც უფროსად
იმას სხვა-და-სხვა პირნი უწოდებენ
სურვილიც იყო ისე უპატიოსნოდ
ტალახში ჩაფელო ამ პატივ-საცემი პი-
რისა.

რას არ ამბობდნენ თ. ჭავჭავიძე-
ზე! ამბობდნენ, რომ ის იქამდინ გაბა-
ტონდა, რომ ყურის-გდებაც-კი აღარა
კადრულობს, როდესაც-კი იმასთან
საქმისთვის მიდიან. ამბობდნენ, რომ
იმან გაალარბა და გაალატაკა ვილაცა
შატიშვილი, რომელსაც ფული მხო-
ლოდ იმისთვის აღარ მისცეს ბანკი-
დამ, რომ ილ. ჭავჭავაძემ არ იწება
და სხვა-და-სხვა...

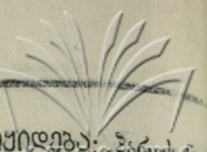
შველაზედ უშეტეს უკმაყოფილებას
ნერგავდა შატიშვილის საქმე, რადგან-
ნაც ეს შატიშვილი ღარიბი აზნაურ-
შვილიაო, დაიმედებული ჭავჭავაძი-
საგან, რომ ფულს მისცემდნენო ჩა-
მოდიოდა ქალაქში, იხარჯებოდა,
ვალს იღებდა და ბოლოს სრულიად
გალატაკდა, რადგანაც ერთბაშათ ვი-
თომც ჭავჭავაძის ბატონური ბძანე-
ბით ფული აღარ მიეცათ იმისთვის.

მართლა შესაძრუნებელი უნდა
ყოფილიყო ეს საქმე, თუ ნამდვილად
ასე აღმოჩენილიყო.

ამას ლაპარაკობდნენ ქალაქში, ქუ-
ჩებში, ლაპარაკობდნენ სახლებში,
ლაპარაკობდნენ სოფლებში და ლაპა-
რაკობდნენ ისეთი პირნი, რომელნიც
ძალიან ახლოს იდგნენ თითონ ჭავ-
ჭავაძესთან და თამაშობდნენ მამულის-
თვის გულ-შემატკივარ გმირების
როლს. ილაპარაკეს დღეს, ილაპარა-
კეს ხვალ, ზეგ და ამ გვარად ყრილო-
ბისთვის მოამზადეს აღელვებული წი-
ნალმდვეი პარტია, რომლის სიმრავ-
ლე, პირველად, თითქმის შეაშინა
და დაფიქრა ჭავჭავაძის მომხრეები;
იმათ იმისი-კი არ ეშინოდათ, რომ
ჭავჭავაძეს ის გროშები მოაკლდება,
რომელსაც ბანკი უნიშნავს მართ-
ველს; არა,—იმათ ეშინოდათ, რომ
ყოველის მხრით პატივ-საცემს კაცს,

— მე მთიული ვარ, განია რუსი.
— მითხარ ყოველის ფერი, თუ
თავი გებრალდება.
— მე სიკვდილი არ მაშინებს და
არც ტყუილს ვიტყვი.
— ბათქმინებო, ყოველის ფერს
გათქმევინებ! მიფარდა უფროსი და
და დაუწყა წვერ უღვაშის გლეჯა.
მთიული მთლად ვაფთორდა ამ გვა-
რად დამკირებისთვის.
— შრჯულოს მეტი კაცის უღვაშ
ვინ შეეგნება?... რაიც გინდა ქნათ,
ლომისისმადლობა, კაცობა არა გაქვს...
— ბაჩუმი, ვაჩუმი შე ავაზაკო,
კერპო შენა, თორემ შე მომაკვდები!
მოხუცს თავში გაუელევა აზრმა,
რომ ეს საუკეთესო წუთი იყო თავის
სურვილის აღსრულებაში მოსაყვანად
და ეს სურვილი-კი იყო სიკვდილით
გადარჩენა...

ს. მანხუბარძე
(გაგმელება)

რომელსაც გავწი სამსახური როგორც სამშობლო ლიტერატურასათვის, აგრეთვე ყველა საზოგადო საქმისთვის, მოულოდნელის გამოცხადებით შეურაცხყოფა არ მიეყენებინათ.

მს მით უფრო შესაძლო ხდებოდა, რომ ჩვენი სოფლელი თავად-აზნაურობა, რომელიც იშვიათად ჩამოდის ძალაქში, ჯერ კიდევ არ იცნობს შავჭავჭავაძეს და იმის ღვაწლს, მაშასადამე ადვილად შეეძლოთ შეცდომილებაში შესვლა, რადგანაც ეს ხმები ესმოდათ თავიანთ მეზობლებსგან, რომელნიც არამც თუ ახლო იდგნენ შავჭავჭავაძესთან, არამედ იმასთან ერთად სწარმოებდნენ და რადგანათმე განებიერებულნიც-კი იყვნენ იმისგან.

ამ გვარს საშიშ მდგომარეობაში იყო საქმე, როდესაც დაიწყო სხდომამ თავისი მოქმედება.

მაგრამ ბ. შავჭავჭავაძემ დაარღვია საბუთებით ყოველ გვარი ცილის-წამება, რომელსაც იმას უგონებდნენ. ამ ხმებს აერცვლებდა და ბოლოს საქმე იქამდინ მიიყვანა, რომ საზოგადოებამ საერთოს ტაშის ცემით ერთ-ხანად აღიჩინა ის მომავალი წლებისთვის ბანკის მართველად.

ამით ჩვენმა საზოგადოებამ დაამტკიცა, რომ იმათთან ხუმრობა ეგრე ადვილი არ არის, რომ ცილის-წამებასა და ჭორებს ის ყურს არ უგდებს; ამ საზოგადოებამ ჩააშაფა ის პირნი, ვინც ისე ექცეოდნენ იმათ დამლობელს და კეთილს გულს. ბაუმარჯოს ამ გვარის ქცევისათვის ჩვენ საზოგადოებასაც...

ერთი მოკუნჭეთაჯანი

თუილისის სამკურნალო

ავათმეფეები მიიღესან დიდის ზვა საათილამ თორმეტ საათამდის.

ორ შახათს გარალეკი და ღისიციკვი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბასაკვი ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავათმეფობისა.

სამ შახათს, მინკეკი—სირურგიული ავათმეფობისა; ღისიციკვი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბასაკვი და დანიელ-ბეკაკვი—ძარღვების სისუსტის და შინაგან ავათმეფობისა.

ორ შახათს, ღისიციკვი და მინკეკი შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბასაკვი—ძარღვების სისუსტის ავათმეფობისა.

სუთ შახათს, ღისიციკვი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა.

ტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბასაკვი—ძარღვების ავათმეფობისა.

შახათს, მინკეკი—სირურგიული ავათმეფობისა; ღისიციკვი, მინკეკი და დანიელ-ბეკაკვი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბასაკვი—ძარღვების სისუსტის ავათმეფობისა.

შახათს, ღისიციკვი—შინაგან ავათმეფობისა; კელდიში—სიფილისტიკური და სირურგიული ავათმეფობისა; ბასურტაკვი—ბუბიაობის, ქალების და ყმაწვილების ავათმეფობისა; ბასაკვი—ძარღვების სისუსტის ავათმეფობისა.

განცხადებანი

შახათს 8 მაისს ამა წლისა 5 საათსედ სადილს შემდეგ აკლიმატიზაციის ბაღში კავკასიის სამეურნეო საზოგადოებისა (მუშტაიდის ბაღს იქით) იქნება ტორკით გასყიდვა ამ წლის ხესილის მოსავლისა. (3—2)

ქუთაისში, პოლკოვნიკს რუბანთან ისყიდება ჰიანინო. (3—2)

„ВОСТОЧНОЕ ОБОЗРЕНИЕ“

Еженедельная газета без предварительной ценз. под ред. Н. М. Ядринцева. Издание посвященное жизни провинции окраинамъ.

Выходить съ 1-го апрѣля, цѣна 8 р.

Содержание №№ 1, 2, и 3: Востокъ и Западъ В. П. Васильева—Колонизаціонный вопросъ на окраинахъ.—Что такое Поземельная Община С. Я. Капустина.—По поводу 300-лѣтія Сибири Е. В. Максимова.—Центръ и окраины С.—Русскій Востокъ и его будущность.—Провинціальный вопросъ и переселенія.—Жолтый вопросъ въ Америкѣ и въ Сибири.—Значеніе области въ русской жизни.—Веллетристика: Странникъ на золотомъ озерѣ Ядринцева.—Гонимые (изъ сибирскихъ нравов) Н. И. Наймова.—Воспоминованія и грезы восточнаго фельетониста.—Послѣднія новости по переселенческому вопросу.—Сибирскіе вопросы и реформы.—Хроника.—Политическіе обзоры и вѣсти съ востока.—Обзоръ общественной и провинціальной жизни.—Корреспонденціи изъ Тобольска, Томска, изъ Барнаула, съ Алтая и т. д.—Хроника жизни за недѣлю.—Критика и библиографія.—Биржевыя извѣстія.—Объявленія.

Подписка въ конторѣ редакціи, Ивновская, д. 13, кв. 18.

Въ Тифлисѣ подписка принимается въ газетномъ агентствѣ В. ШАВЕРДОВА. (5—2)

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

თამარ დედოფალი

შედგენილი პ. ბ.—შვილისაგან გამომცემს შაქ. ჭიჭინაძისაგან ფასი ერთი აბაზა.

დაიბეჭდა და ისყიდება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

მამაშლის

საერთო მფლობელობაზე თსუელებს ანტონ შურცველაძისა გამომცემულია შაქარ ჭიჭინაძისაგან. ფასი თითო წიგნისა ერთი აბაზა

გიორგი ნ. ძის იოსელიანის და ბ. რამოსელის პანსიონში იღებენ ზაფხულის თვეებში ყმაწვილებს მასშხადებლად სამხ დრო და სამოქალაქო გიმნაზიებში, რეალურ სასწავლებელში, საოსტატო ინსტიტუტში და სხვ.

მინაილოვის ქუჩა სახლის № 81 (2—2)

იურიდიული კაბინეტი

იურიდიული ბიბლიოტეკით ღარსდა ბოლოვინის პროსპექტზე არხიტექტორის ბელოვის სახლში ძელბერის პირ-და-პირ.

მთხოვნელს მიიღებენ დილის 9 საათიდან ნაშუადღევს 3 საათამდის და 7-დამ საღამოს 10 საათამდის.

ამ კაბინეტის პირობა და ტაქსა გამოცხადებულია და ცალკე დარიგდება. (30—25)

ექიმი შტემბორსკი

მიიღებს ვენერიულ და ხორცის კანის ავათმეფებს მუდამ ღვე დილის 9 საათიდან 11 საათამდინ და საღამოს 4 საათიდან 11 საათამდინ. ღარიბებს მიიღებს შეუქთად.

აღრესი: ხოლოლაკი საღოვის ქუჩა, სახლის № 50. (15—7)

დაიბეჭდა, გამოვიდა და ისყიდება თფილისის წიგნის მალაზიაში

იზავ-არაკნი

ქვილოვისაგან და სიბრძნე-სიტყუიდან გალექაილი თ. რ. კრისთვისა.

ინგლისის მალაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაი პირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე

ახლად ჩამოსული

გუბია-ქალი

აქვს იმპერატორის მოსკოვის უნივერსიტეტის დიპლომი, რომელიც წელიწადი მუშაობდა ქ. სარატოვში და რომელსაც აქვს ამ ქალაქის სასწავლო გამგეობისაგან რამოდენიმე მოწმობები თავის ხელობისა, — მიიღებდა ავად-მყოფ და ორსულ ქალებს თავის საღვამზე, სადაც აქვს ამათთვის დამზადებული ოთახები.

ადრესი: ელისავერის ქუჩა, სახლი 60. ბებია-ქალი დობროღევა—კაბინისა. (24—20)

სხვაგან. იქვე იმპერატორის კაბ. დაწვებულია სტატუსი 10 კაპ—დამ; პანსიონი 5 კა—დამ მურაბა და ალბომები ნახევარ და სხვ. (100—83)

„წერა - კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების“ მმართველობა აცხადებს, რომ მისგან დაარსებულ ბათუმის სკოლაში გაისხნება მასწავლებლების ვაკანტია თიბათილამ. მასაც სურს ეს ადგილი დაიჭიროს. შეუძლიან წარმოადგინოს თხოვნა საზოგადოების სამწერლოში, (მთაწმინდა, ხევის ქუჩა, № 9.) (5—4)

ისპილება

თფილისის წიგნის მალაზიაში ღალ-გამოსული რუსულს ენაზე წიგნი.

Грузинскія крестьянскія грамоты, крѣпостные и судебные акты, грамоты и письма грузинскихъ и персидскихъ царственныхъ особъ. (Материалы для исторіи древней Грузии).

сост. Д. П. Пурцеладзе. მუთაისში ისყიდება. ჭიჭინაძის მალაზიაში.

ფასი ერთი მანეთი

სურამის და ხაშურის სტანციებში ისყიდება დიდ-ძალი დამწვარი კირი. შასის შეტყობა შეიძლება სურამში პლექსანდრე აბაზაძისგან. (15—14)

ბაშისა

საკვებავ ხორაგულებათა, რომელნიც იყიდებან თფილისის ბაზარებში, უნებში და დაცარებთ 1 მასისადაც 15 მასისამდის.

მამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილის პირველის ხარისხის—1 გირ. 6 კ. მეორის „ —1 გირ. 4 კ. მესამის „ —1 გირ. —

იმვე ფქვილ. თორნეში მამომცხვარი პირველის ხარისხის—1 გირ. 6 1/2 კ. მეორის „ —1 გირ. 4 1/2 კ.

ჯვარის-მამის პური: პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 7 კ. მეორის „ „ —1 გირ. 5 1/2 კ. მესამის „ „ —1 გირ. 5 კ.

ძროხის ხორცი: პირველის ხარისხის —1 გირ. 11 კ. მეორის „ —1 გირ. 9 კ. სუკი — — —1 გირ. 16 კ. ცხვრის ხორცი 1 გირ. 12 კ.

ღორის ხორცი: პირველი ხარისხის —1 გირ. — კ. მეორის „ —1 გირ. — კ.

ახლად ჩამოსული

გუბია-ქალი

აქვს იმპერატორის მოსკოვის უნივერსიტეტის დიპლომი, რომელიც წელიწადი მუშაობდა ქ. სარატოვში და რომელსაც აქვს ამ ქალაქის სასწავლო გამგეობისაგან რამოდენიმე მოწმობები თავის ხელობისა, — მიიღებდა ავად-მყოფ და ორსულ ქალებს თავის საღვამზე, სადაც აქვს ამათთვის დამზადებული ოთახები.

ადრესი: ელისავერის ქუჩა, სახლი 60. ბებია-ქალი დობროღევა—კაბინისა. (24—20)